

Nr 72.

Ankom till riksdagens kansli den 19 mars 1926 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående avskrivning av viss del av statslån till Väderstad—Skänninge—Bränninge järnvägsaktiebolag.

(4:e avd.)

I en till riksdagen den 20 februari 1926 avlåten proposition, nr 148, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden nämnda dag, föreslagit riksdagen medgiva, att statens den 31 december 1925 beräknade kapital- och räntefordran hos Väderstad—Skänninge—Bränninge järnvägsaktiebolag på grund av det bolaget beviljade statslån å 788,500 kronor må till den del, berörda fordran överstiger 320,000 kronor, avskrivnas under de i förenämnda statsrådsprotokoll förordade villkor

I fråga om motiveringen får utskottet hänvisa till åberopade statsrådsprotokollet.

Departementschefen har i ärendet erinrat, hurusom Väderstad—Skänninge—Bränninge järnvägsaktiebolags ekonomiska ställning numera vore sådan, att bolaget redan innevarande år kunde bli nödsakat att träda i likvidation. En följd härav skulle sannolikt bli, att staten nödgades övertaga och trafikera järnvägen, en anordning, som ej minst med hänsyn till järnvägens från statens järnvägar avvikande spårvidd om möjligt synes böra undvikas. Departementschefen har i detta avseende vidare anfört följande:

»Då det icke torde vara möjligt, att staten någonsin skulle kunna erhålla full likvid för sin fordran hos bolaget, gäller det närmast att söka finna en sådan form för regleringen av bolagets skuldförhållande till staten, att förlusten för statsverket blir så liten som möjligt. Att nedlägga järnvägen och avyttra dess tillgångar synes dock åtminstone icke för närvarande böra ifrågasättas, då banan trots motorfordonstrafikens starka utveckling alltjämt torde hava en viss betydelse för näringslivet i de bygder, den genomlöper. Möjlighet att låta banan övertagas av annat järnvägsföretag och därigenom vinna ett bättre driftresultat synes knappast förefinnas. Ej heller torde de besparingar och förenklingar, som hittills genomförts och ytterligare lära kunna vidtagas, komma att medföra en sådan förbättring av rörelsen, att därigenom en reglering av skuldfrågan undviks. Den lämpliga lösningen av detta spörsmål lärer därför vara, att staten för att undvika bolagets trädande i likvidation nu nedskriver sin fordran hos bolaget. I sådant hänseende finner jag mig kunna biträda fullmäktiges i

riksgäldskontoret förslag, enligt vilket statens fordran skulle nedskrivas till 320,000 kronor, motsvarande järnvägens realisationsvärde, samt förräntning och amortering krävas endast i fråga om ett belopp av 70,000 kronor, varå vid fortsatt järnvägsdrift avkastning synes kunna påräknas. För den sålunda ifrågasatta regleringen av bolagets skuldförhållande till staten torde lämpligen böra föreskrivas villkor i huvudsaklig överensstämmelse med vad fullmäktige i riksgäldskontoret föreslagit.»

Med tillstyrkande av Kungl. Maj:ts förevarande förslag hemställer utskottet,

att riksdagen må medgiva, att statens den 31 december 1925 beräknade kapital- och räntefordran hos Väderstad—Skänninge—Bränninge järnvägsaktiebolag på grund av det bolaget beviljade statslån å 788,500 kronor må till den del, berörda fordran överstiger 320,000 kronor, avskrivs under de i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 20 februari 1926 förordade villkor.

Stockholm den 19 mars 1926.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 71.
